

**Frank Lausche počaščen
od naroda in od vlade**

Sinoči se je zbralo pri slavnostnem banketu v S. N. Domu skoraj en tisoč Slovencev, bratov Hrvatov in zastopnikov ameriškega naroda, da počastijo Common Pleas sodnika Frank J. Lausche, ki je prvi Slovenec v Zedinjenih državah, ki je dosegel to visoko čast po volji naroda. Navzočih je bilo mnogo drugih sodnikov, dva šerifa, več državnih poslancev, državni in zvezni senatorji, župan in zastopniki vseh ameriških držav. Pod spretnim vodstvom stolaravnatelja g. Ivana Zorman, s pomočjo brhkih deklet in fantov, ki so tako uspešno pomagali, je bilo vsej ogromno množici sijajno postreženo. Silen aplavz sta želi Mary Udovich in Josephine Lausche-Welf, ki sta zapeli pod vodstvom dr. Wm. Lauscheta mnogo narodnih in ameriških. Visoki ameriški uradniki so se kar kosali v svojih govorih, čegav je Lausche, naš ali ameriški! Izvrstno je rešil to zadevo g. Zorman, ki je povdarjal, da Lauschetova popularnost prihaja od tod, ker zna tako ljubeznjivo spajati domovinski vir iskrenosti z ameriški mi ideami. Večer je bil popoln uspeh.

Ford in unije

Wyndham Mortimer, podpredsednik United Automobile Workers of America unije, je včeraj ostro napadel Henry Forda radi njegove izjave glede delavskih unij. Kot znano je Ford povedal, da mednarodni financirji podpirajo unije in hujskeje delavce k štrajkom. "Najboljši odgovor na Fordove trditve," je izjavil Mortimer, "je pristopanje delavcev v delavske unije. Unijska organizacija ni bila še nikdar tako učinkovita kot je danes. Ford misli nazaj, namesto da bi gledal in mislil v bodočnost. Ako Fordu ni do dvajsetega stoletja, tedaj se lahko preseli v devetnajsto stoletje. Vsak razsoden človek mora priznati, da ima zlasti ameriški delavec absolutno pravico, da se organizira za svoj napredek tako kot sam želi."

Visoke kazni

Eden najbolj strogih sodnikov v okolici Clevelanda je Stanton Adams iz East Clevelanda. Včeraj je obsodil neko žensko, ki je prodajala opojno pijačo, ne da bi imela državno licenco v globlo \$1.000,00 in v poravnavo sodnijskih stroškov. Neka druga ženska iz zapadne strani mesta je bila obsojena v globlo \$350,00, ker je prodala en kozareček žganja.

Za 5c vožnjo

Labor party 32. varde sklicuje shod v sredo večer, 24. febr. v Slov. del. domu na Waterloo Rd. Na programu je debata o razveljavitvi Taylor pogodbe in o vpeljavi 5c voznine na cestni železnici. To je zadeva, ki se tiče skoro slehernega Clevelandčana. Dobri govorniki bodo na razpolago. Odbor vljudno vabi vse, ki se zanimajo.

Drzni roparji

Frank P. Whitney, poznani ravnatelj Collinwood višje šole, je bil izropan na svojem stanovanju na Taylor, ko je igral karte s svojo ženo in prijatelji. Dva roparja sta prišla okoli 10. ure zvečer v hišo in odnesla igralcem nekako \$50,00. Whitneyu so roparji vzeli tudi uro, katero je dobil pred 25. leti od svoje matere.

**Organizacija Fisher Body delavcev. Med
delavskimi unijami prevladuje tekmovalstvo.
Skoro vsi uslužbenci so sedaj organizirani**

Cleveland. — Peter Schlick, uslužbenec Fisher Body tovarne, ki je tekom zadnjega štrajka v tovarni trdil, da je ogromna večina Fisher Body delavcev proti štrajku, je sedaj s svojimi pristaši pristopil v American Federation of Labor unijo.

V Clevelandu je dospel podpredsednik omenjene organizacije John Frey, ki je imel organizacijski shod. Stotine delavcev pri Fisher Body se je zapisalo v American Federation of Labor. Mnogim ne ugaja Lewisova organizacija, katere članica je United Automobile Workers unija, ki je vodila zadnji štrajk.

Mnogi delavcev v Fisher Body tovarni je bilo že prej včlanjenih v American Federation of Labor, in ko je nastal štrajk, so ti delavci protestirali proti štrajku.

**Roosevelt za sprejem poslancev, ki prepoveduje
delo otrok. Silna debata za in proti**

Albany, N. Y., 23. februarja. Predsednik Roosevelt je nujno apeliral na državno postavodajo države New York, da ratificira zvezni amandment, ki bi odpravil delo otrok. Ta amandment se nahaja v javnosti že od leta 1924. Roosevelt je poslal iz Washingtona brzojavko na gubernerja Lehmana, v kateri ga je nujno pozival, da gre do skrajnosti, da se sprejme amandment. Šest ur se je vršilo tozadevno debatiranje pred posebnim odsekom državne zbornice, ki je kontrolirana po republikancih.

Predlog je bil že odobren od senatne zbornice newyorške države postavodaje in mora biti sedaj sprejet tudi od poslanske zbornice. Dosedaj je dotični amandment odobrilo že 27 držav. Da bo sprejet mora biti potrjen v 36 državah.

Amerika v vojni?

Pariz, 22. februarja. — Tu je govoril včeraj ameriški poslanik Wm. Bullitt, ki je izjavil, da se bo Amerika toliko časa izogibala vojne, dokler "bo Bog to dovolil." Francoski državniki tolmačijo ta govor tako, da zna iti v slučaju splošnega spopada v Evropi tudi Amerika v vojno. Bullitt je nadalje izjavil, da so Zedinjene države popolnoma pripravljene da doprinesejo svoj delež, da se mednarodna trgovina zopet poživlji in spravi na ono mesto, na kateri se je nahajala pred svetovno vojno. Obenem je pa ameriški poslanik resno svaril pred nadaljnim oboroževanjem, ki ne more narodom sveta prinesiti ničesar dobrega.

Ogenj v Lorainu

Pretekli ponedeljek je izbruhnil v bližini S. N. Doma v Lorainu, Ohio, ogenj v delavnici Kohlmeyer Building Co. na 30. cesti in Pearl Ave., ki je nekaj časa grozil vsej okolici. Požar je povzročil \$12.000 škodo, en ognjegasec je bil nevarno ranjen, dva sta pa dobila manjše poškodbe.

30-dnevnica

V četrtek 25. februarja se bo v cerkvi sv. Vida ob 7. uri zjutraj brala sv. maša za pokojno Terezijo Franko ob priliki 30-dnevnice smrti. Sorodniki in prijatelji so vabljeni.

toda na štrajku so vseeno vztrajali.

Unijski organizator Frey pravi, da Lewisova organizacija ne dela v korist delavcev. Frey je indirektno obdolžil C. I. O. organizacijo, da sodeluje s kompanijo, toda Louis Spisak, predsednik Fisher Body C. I. O. unije, je temu odločno ugovarjal.

"Prismodarija," se je izjavil Mr. Spisak. "Stvar je prebada, da bi se o njej sploh razpravljalo."

Radi silnega delovanja od strani unijskih organizatorjev so sedaj skoro vsi Fisher Body delavci organizirani v eni ali drugi uniji. Želeti bi le bilo, da bi se vse delavske vrste sporazumele med seboj, ne pa nasprotovale ena drugi. Za delavce bi to imelo največ uspeha in napredka.

Priznanje

Uprava tiskarne "Ameriška Domovina" je dobila sledeče priznanje, ki govori samo za sebe: "Čenjeni! Pošljamo vam ček v svoti ... v izplačilo poslanega računa. Glavni račun S. K. K. Jednote se vam iskreno zahvaljuje za vašo točnost in lično delo, ki ste ga za Jednoto izvršili. Tiskovine smo v redu sprejeli in zato sprejmite še enkrat toplo zahvalo. Vašemu podjetju gre pač vse priznanje in spoštovanje in pozdravi, Vaš Louis Zelezničnik, glavni blagajnik." Naj omenimo, da je bila dotična tiskovina finančno poročilo Jednote o celotnem poslovanju vsega leta, kakor mora biti dostavljeno posameznim zavarovalniškim komisarjem vseh držav. Je to eno najbolj težavnih del, katerega je pa naša tiskarna v rekordnem času dveh tednov izvršila. Vsa čast in priznanje našim slovenskim unijskim uslužbenecem.

Punt v Mehiki

Mexico City, 23. februarja. Radi nenavadno visokih cen za življenske potrebščine je nastal včeraj v mestu Guadalajara punit. Vznemirjeni ljudje so razbijali šipe, ulične kare in nastal je splošen spopad po cestah. Komunistična stranka se je, takoj oprijela prilike in zahtevala, da se odvzame licenca vsem trgovinam. Tajnik komunistične stranke Laborde je zahteval ustanovitve "popularne fronte," ki naj doseže, da se razpustijo monopoli, ki dražijo živila. Punt so trajali na mestnih ulicah skozi 24 ur, predno je policija naredila mir. Koruza, ki je skoro glavna hrana mehičanskega prebivalstva, je poskočila v ceni 25 odstotkov. Znano je, da je bilo kotuže lansko leto radi neugodnega vremena za 150.000.000 bušlov manj pridelanega kot leto prej. Poskočile so tudi cene fižolu, pšenici in mesu, toda delavske plače v Mehiki se tozadevno niso zvišale.

**Italijanke se začele seliti
v Abesinijo**

Genoa, Italija, 23. februarja. Iz tega pristanišča je danes odpotovalo 1.400 laških deklet in žen, ki se bodo naselile v Abesiniji in si nameravajo tam ustanoviti domačijo ter se poročiti. Laška vlada jim gre zelo na roke.

Pet drznih ropov

Dosedaj nepoznani lopovi so včeraj na zapadni strani mesta vdrlj v prostore West End Laundry Co., kjer so nadržali kar pet večjih blagajn in odnesli iz njih nekaj nad \$5000,00. Perilnica je imela v uradu še ves denar, nadržan zadnji petek in soboto, ker pretekli ponedeljek radi praznika niso bile banke odprte.

Avtnice licence

Od 1. marca naprej lahko dobite nove licence za vaše avtomobile. Nove licence pa ne smejo biti pritrjene na avtomobile pred 10. marcem. Do 31. marca pa mora imeti sleherni avtomobilist novo licenco. Cene za licence so iste kot lansko leto.

26 let škof

Včeraj je clevelandski katoliški škof Most Rev. Joseph Schrembs praznoval 26. obletnico, odkar je bil posvečen v škofa.

**Pogajanja za stalni mir pri General Motors
korporaciji. Senioritetne pravice povzročujejo še vedno mnogo nesporazuma**

Detroit, 23. februarja. Zastopniki General Motors korporacije in zastopniki United Automobile Workers of America še vedno zborujejo, da najdejo pravi načrt za bodočnost, ki naj priinese stalni mir v delavnicah korporacije.

Največje težave povzročujejo vprašanje senioritetne pravice, in treba bo še dolgih in temeljitih razprav predno bo važno vprašanje rešeno.

Med druge važne probleme spada seveda vprašanje delovnih ur in plač, zlasti pa glede "priganjanja k delu" ali takozvani "speed up system." Kompanija kot unija so pri najboljši volji za pogajanja, toda vzelo bo dosti časa, predno pride do resničnega sporazuma.

Unija avtnih delavcev je včeraj naznanila, da je Herron Moulding Co. v Detroitu izboljšala plače za 5 centov na uro. Precej zvišanja v plači so dobili tudi delavci pri Electric Autolite Co. v Detroitu.

Prisrčna zahvala

Spodaj podpisani se prisrčno zahvaljujem mojim dragim sorodnikom in prijateljem za obiske in voščila, ko sem se nahajal v bolnici. Iskrena hvala tudi onim, ki so prinesli cvetlice, Mr. in Mrs. Anton Janša, Mr. in Mrs. Peter Zorc, Mr. in Mrs. Charles Baznik, Mr. in Mrs. Edward Marinič, Mr. in Mrs. Anton Gross, Mr. in Mrs. Jos. Lekan, sestre dominikanke, otroci farne šole sv. Lovrenca, oltarni strežniki, članice Marijine družbe in člani in članice godbe sv. Lovrenca. Iskrena hvala vsem in Bog vam stotero poplačaj. — Father Baznik.

Pa ne bi igral!

Warren Williams, ki je strežnik na gasolinski postaji, je včeraj skušal storiti samomor, ker je zgubil zadnje čase večje svote denarja v notoričnem Harvard klubu, kjer se igra za visok denar. Williams se je zaprl v garažo, pogljal motor in napeljal cev s trupeni plini v notranjost avtomobila. Na postajo sta prišla dva odjemalca, ki sta hotela kupiti gasolin, in ker moža ni bilo na izpregled sta ga začela iskati in ga končno dobila v garaži nezavestnega. Takojšnja zdravniška pomoč mu je še pravočasno rešila življenje.

Pokojna Ana Hrovat

Po dolgi bolezni je v torek zjutraj preminila Mrs. Ana Hrovat, stanujoča na 3703 Albertly rd. Parma Heights. Dekliško ime ranjke je bilo Vrbi-nec. Bila je stara 53 let in doma iz Ljubljane. Bila je članica SZZ, brooklynska podružnica. Tukaj zapuščala žalujočo hčer Ano. Pogreb se vrši v četrtek zjutraj ob osmih iz Louis L. Ferfolijevega pogrebnega zavoda. Naj počiva v miru.

Vreme

Henry Ford pravi, da so delavske unije orodje mednarodnih financirjev. Mr. Ford je lahko hvalečen za to! Unije niso dobile še ničesar od Forda, ki je mednarodni financir, a Ford je zatrl že marsikatero unijsko gibanje.

**Španske vladne čete so zopet
v ofenzivi**

Madrid, 23. februarja. Ostri spopadi med socialisti in nacionalisti so se pripetili včeraj v skoro vseh sektorjih s krvavo prepojene Španije. V okolici Ovieda, kjer imajo nacionalisti svoj glavni stan, so socialisti precej napredovali in prizadeli nacionalistom občuten poraz. Druge vladne čete so izvajevale par manjših zmag v okolici Leona, 55 milj južno od Ovieda. Socialisti so začeli tudi z ofenzivo pred Madridom, toda vsak poskus vreči nacionaliste iz njih postojank, je bil zaman. Več sreče so pa imeli socialisti na fronti, ki veže mesta Madrid in Valencijo. Pot je očistena sovražnika. Nacionalisti so bili pa zmagoviti na južni fronti v okolici Malage, kjer so napredovali za štiri milje.

Novi državljani

Zadnji petek se je vršilo ponovno zaslišanje na zvezni sodnji za podelitev ameriškega državljanstva. Sledeči novi državljani so dobili svoje ameriške pravice: Joe Marinc, Antonija Candek, Jos. Urbančič, Rose Kobal, Uršula Koščak, Nik Berner, Mate Basič, Jos. Jung, Frank Sershen, Ljubica Kaplan, Mary Vapotich in Frances Kužnik, skupaj 12 novih državljanov. Zadnji izkazanih 51, danes 12, skupaj 63 novih naših ameriških državljanov v letošnjem letu. Pri prihodnjem zasledanju zvezne sodnice za podelitev ameriškega državljanstva pride najmanj 40 naših rojakov in rojakin na vrsto. Postajamo močni od meseca do meseca. Vsem novim državljanom iskrene čestitke!

Smrtna kosa

Po dolgi in mučni bolezni je umrl v mestni bolnišnici John Kristan, star 37 let in stanujoč na 1039 E. 61st St. Tu zapuščala četa Johna, strica Franka Čoš in več sorodnikov. Njegov brat Frank je umrl pred 7. leti. Doma je bil iz vasi Mleščevo, fara Zatična, kjer zapuščala mater Marijo, sestro Angelo, brata Jožefa in več sorodnikov. Pogreb ranjkega se vrši v petek zjutraj iz pogrebnega zavoda Jos. Zele in Sinovi, 6502 St. Clair Ave. v cerkev sv. Vida in na Calvary pokopališče. Bodi ranjkemu ohranjen blag spomin. Preostali sorodnikom naše iskreno sožalje!

Nocoj so slike

Jako primerna slikovna predstava se bo vršila nocoj v šolski dvorani fare sv. Vida. Začetek takoj po cerkvenem opravilu ob 8. uri. Kazale se bodo nove slike, ki so pravkar dosele iz domovine, pa tudi druge, ki so vredne, da se vidijo. K predstavi vljudno vabi Oltarno društvo. Ker v postnem času ni primerno za druge veselice, naj se farani poslužijo te prilike v korist in razvedrilo. Vljudo vabi odbor Oltarnega društva.

Žensko truplo

Na Minor Road, v Highland Heights, so našli včeraj žensko truplo. Žena je bila srednje starosti, dobro oblečena in umrta je morala nasilne smrti, kakor se je izjavil koroner. Poleg njene trupa so bili njeni čevlji, obleka in en možki robc.

Odpuščeni od dela

Mestna vlada je odslovila včeraj 71 delavcev od dela, večinoma v oddelku za pobiranje smeti. Kot se je izjavil direktor Evans primanjkuje denarja.

"AMERIŠKA DOMOVINA"

AMERICAN HOME — SLOVENIAN DAILY NEWSPAPER

6117 St. Clair Avenue Cleveland, Ohio
Published daily except Sundays and Holidays

NAROČNINA:

Za Ameriko in Kanado, na leto \$5.50. Za Cleveland, po pošti, celo leto \$7.00.
Za Ameriko in Kanado, pol leta \$3.00. Za Cleveland, po pošti, pol leta \$3.50.
Za Cleveland, po raznašalcih: celo leto, \$5.50; pol leta, \$3.00.
Za Evropo, celo leto, \$2.00.
Posamezna številka, 3 cents.

SUBSCRIPTION RATES:

U.S. and Canada, \$5.50 per year; Cleveland, by mail, \$7.00 per year.
U.S. and Canada, \$3.00 for 6 months; Cleveland, by mail, \$3.50 for 6 months.
Cleveland and Euclid, by carriers, \$5.50 per year, \$3.00 for 6 months.
European subscription, \$8.00 per year. Single copies, 3 cents.

JAMES DEBEVEC and LOUIS J. PIRO, Editors and Publishers.

Entered as second class matter January 5th, 1909, at the Post Office at Cleveland, Ohio under the Act of March 3d, 1879.

83

No. 45, Wed., Feb. 24, 1937

Gospodarski položaj Julijske Krajine

Julijska Krajina ni in še nikoli ni bila bogata zemlja. Planine na severu in kamen na jugu ter preobljudena goriska ravan z vipavsko dolino, niso mogle nikoli popolnoma zadostiti potrebam prebivalstva. Tukajšnji kmet je neobičajno marljiv ter si prizadeva, da izkoristi vsak najmanjši kosček zemlje.

V Julijski Krajini so bile ustanovljene prve zadrage v severnem delu naše zemlje. Po vojni je bilo nad 300 ekonomskih in kreditnih zadrug, združenih v goriški in tržaški zadrugi zvezi. V teh zadrugah je bilo včlanjenih nad 70.000 članov. Te zadrage so pomagale našemu kmetu, domači industriji in sploh domačim ljudem. Toda vse te zadrage, ki so bile ustvarjene z znojem in marljivostjo našega človeka, so morale likvidirati, dočim so bile najagilnejše med njimi podržavljene.

Po devetnajstih letih italijanske vlade nad temi kraji, je postal položaj našega kmeta naravnost obupen. Najhujše davi našega kmeta davčni sistem. Davki so tako visoki, da jih ne more zmagovati naš kmet s svojim malim poselitvom. V Italiji so vsa manjša posestva zaradi visokih davkov že davno prešla v roke veleposestnikov in "grofov", o katerih toliko slišimo, da ljudstvo zanje dela. Kmet je tam pravi suženj, kolonist na zemlji veleposestnika. In izgleda, da bo prišlo tudi v Julijski Krajini do tega.

Naš kmet se ne more oddahnuti od težkih davkov. In kako neki? Davki na zgradbe, davki na dohodke, živino, vozove, davki na samce, rodbino itd., itd., katerim ni ne kraja ne konca. Kmetije, ki ne morejo plačati davkov, pridejo v zakup raznih bank, ki neusmiljeno iztirjujejo zaostale davke in gonijo naše kmete na boben in beraško palico.

Naš kmet v Julijski Krajini je postal ubožen proletar. Trst in Reka sta propadla. Ti dve mesti ne moreta več, kakor nekdaj, dati zaposlitve velikim skupinam delavcev, ki so prihajali z dežele. Kar je že zaposlitev, je vsa v rokah fašistov, Italijanov iz notranjčine kraljevine. Sicer pa ni v Julijski Krajini nobene industrije in javnih del razen gradenj cest, mostov, letališč, kasarn in trdnjav, kar grade Italijani z mrzlično naglico za svoje zavojevalne cilje.

Italija gre za tem, da čim bolj razredči slovensko in hrvatsko prebivalstvo Julijske Krajine. Zato Italija z velikim zadovoljstvom gleda na izseljevanje naših ljudi v Južno Ameriko, ker hoče s tem pomagati svojim parobrodni družbam, hkrati pa ji je ljubo, da se tok izseljevanja obrne od Jugoslavije. Danes je v Južni Ameriki preko 35.000 Slovencev in Hrvatov iz Julijske Krajine. Iz istih razlogov je pomagala Italija izseljevanju Slovencev in Hrvatov iz Julijske Krajine v druge, evropske države. Samo v Jugoslavijo se je izselilo ali pobegnilo iz Julijske Krajine nad 70.000 Slovencev in Hrvatov.

Italijani hočejo ta narod, kateremu so odvzeli njegovo rodno zemljo, popolnoma iztrebiti s površine zemlje, da bi imeli tako sigurne in zanesljive meje proti Jugoslaviji. Jugoslovansko ljudstvo, kompaktno naseljeno vzdolž cele jugoslovansko-italijanske meje, jim namreč ne nudi dovolj garancije za varnost te meje, zato hočejo, da to ljudstvo izgine ter da ga zamenja in nadomesti italijanski priseljenec iz stare Italije. Zato Italijani tako neusmiljeno zatirajo našega kmeta, davijo našega delavca in preganjajo našega intelektualca. V raznih krajih na meji so naselili italijanske trgovce, obrtnike, delavce pa tudi — kmete. Njihov cilj je: ekonomsko in kulturno uničenje Jugoslovani! Kulturne ustanove so že uničili. Prav tako gospodarsko-ekonomske. Ali se jim posreči njihova nakana, da popolnoma iztrebijo našega človeka iz te zemlje, iz katere je pognal in zrasel? Na to je en sam odgovor: Naš kmet neizmerno ljubi svojo bedno, kršno zemljo, v katero se vrača in tam umira. On je ne zapušča, pa če gre za samo vprašanje njegovega življenja!

Kaj pravite?

Državni senator Mr. Wm. Boič je predlagal, da bi bil dan 25. julija letos praznik po vsej državi Ohio in sicer zato, ker je tisti dan rojstni dan guvernerja Daveya. Ker je tisti dan tudi rojstni dan našega urednika Jakata, se s predlogom strinjamo, zlasti še zato, ker je tisti dan itak nedelja. Le škoda, da tudi naš guverner ni bil za Jakata krščen.

Pri vsej svoji ogromni zaposlenosti, se je podal Jontez zdaj še v kravjo kupčijo. Prodaja jih po pet za en groš, kar je celo v teh časih jako poceni. Ne pove pa, kakšne pasme so, ali so samo navadne buše, ali so kaj boljše pasme. Če so s teleti, so prav vredne.

V tem listu je bil uredniški članek z naslovom: "Kdo bo plačal špansko vojno?" — Well, nekaj so že prispevali ameriški slovenski socialisti, torej je vsaka skrb topogledno odveč.

Mr. De Majoribus, predsednik mestne zbornice v Clevelandu je oni dan na nekem banketu jamral, kako da se vse, kar se zgodi slabega v mestu, pripisuje na rovaš Italijanom. Temu bi se dalo odpomoči samo na ta način, če bi si fantje nadeli drugačna imena.

BESEDA IZ NARODA

Pismo iz domovine

Sledeče pismo je dobil Mr. A. Grdina od dr. Trdana iz domovine. Ker se tiče pismo splošne javnosti, ga priobčujemo.

Dragi gospod Grdina!

Z odgovorom in dolžno zahvalo za Vašo pozornost in plemenitost sem se to pot nekoliko zakasnil. Pa veste, zakaj? Zbiral sem poročila od znancev in prijateljev, ki kar dežujejo, odkar ste Vi v ondodnih listih priobčili seznam ribniških filmskih snimkov. Ta bi rad vedel, če so tudi njegova mati v filmu, drugi bi rad videl svojo domačo hišo, tretji me zopet pozivlja, da naj gotovo tja na poletje pridem k Vam, da jim tudi osebno povem, kako je doma v nepozabnem rojstnem gnezdu. Tako, vidite, postaja čimdalje bolj jasno, da je Vaša zamisel, pokazati ondodnim rojakom domače kraje in ljudi, posrečena in vse hvala vredna.

V povojnem času se večkrat čujejo pesimistični glasovi, mnogi obupujejo, češ, da morajo drobci naše narodne krvi prej ali slej utoniti v tujem morju. Naj bo v tem oziru že kakorkoli, eno bo vendar morala nepristranska zgodovina s ponosom poudariti: Vi, pionirji našega slovenskega življa v Ameriki, ste storili vse, kar je bilo v Vaših močeh, da bi ohranili vero in jezik svojih očetov, žrtvovali ste svoje življenjske sile, čas in denar in ustvarili dela, ki bodo brez dvojbe v čast in ponos Vam in Vašim potomcem.

Tja na spomlad bo pa menda kar zares treba misliti na to, da bi za ribniški filmski slikami prišel še Ribničian sam. Kar trije ugledni slovenski stebri ste se hkrati vrgli na me. Rt. Rev. John J. Oman mi je v svojem zadnjem pismu že določil termin, kdaj naj bi došel v Ameriko. Rev. Julij Slapšak mi je že nasvetoval prekomorsko parobrodno družbo, s katero bi razmeroma udobno in poceni potoval in Vi kot "der dritte im Bunde" — kot tretji v družbi — ste me pa že designirali kot govornika na "nekem vrtu, kjer bi se imel vršiti veliki Beragov dan. "Kaj naj pa jaz rečem na vse to? Najraje bi vzdihnil s prerokom Jeremijem: A, a, a, Domine, nescio loqui, quia puer sum-oh, ah, oh, Gospod, saj ne znam govoriti, ker sem neizkušen. O Vaših piknikih sem sicer že marsikaj lepega slišal, toda, kako se vrše, še nisem videl. Sicer pa bom, če mi boste Vi za Mentorja, že kako prišel do sapa in korajže, posebno še pri neoficielnem delu, če bo treba za cvrtek kako ribniško navreči. Kako je že rekel Haus, bivši poveljnik rajne avstrijske mornarice? Takole: Korajžo pa šnajt, pa bežat, kadar je kaj. Zato pričakujem, da mi boste v prihodnjem pismu že podali bolj določen program. Do tedaj, vsaj tako upam, bom tudi jaz že ne jasno, kako bom razpolagal s časom glede mojega odhoda in prihoda v obljubljeno deželo. Prav tako pričakujem vsaj kratke kritike o ribniških filmskih slikah, ki so medtem gotovo že dospеле v Vašo posest.

Kadar pa boste ondodnim rojakom predvajali slike, jim v pojasnilo morebiti povejte tudi tole: Ta ali oni bo pogrešal na sliki očeta, mater ali tudi druge sorodnike in znance in se bo čudeč vse vprašal, kje so pa naši? Jaz bi takim kar po domače odgovoril: skrili so se! Pripetilo se je v več slučajih, da so jo pobrisali s pozorišča celo taki, ki imajo svoje lastne otroke v Ameriki. Pa zakaj? Ker so se izgovarjali, da niso praznično oblečeni. To je pač tista menda našemu narodu prirojena napačna sramežljivost, ki meni, da se ne sme pokazati takega, kakršen je pri delu.

Zdaj seveda, ko pošiljajo otroci domov časopise s seznamom filmskih snimkov, se pa kesajo in si očitajo, zakaj se niso še oni uvrstili med druge vaščane. Toda po toči je prepozno zvoniti.

V trdni nadi, da meni ne bo treba čakati na Vaš odgovor tako dolgo, kot ste Vi čakali na mojega, Vas in gospo prav lepo pozdravlja

hvaležno vdani

Dr. Fr. Trdan.

Obvestilo slovenskim in jugoslovanskim članom unije Local 45 UAWA

Nekateri člani slovenske sekcije vprašujejo, kam je šla slovenska sekcija, če je že mrtva. Ker taka in slična vprašanja dajo sumiti, da morda res ni kaj v redu pri slovenski sekciji 45 UAWA, si z ozirom na gornja in enaka vprašanja dovoljujem, da kot član unije Local 45 napišem par besed v pojasnilo, da ne bo nepotrebnega sumničnega ali pregovarjanja med članstvom v časopisju ali drugače.

Vzemite na znanje, da slovenska sekcija še ni mrtva, niti še ne misli, kot je meni znano, umreti, ampak bo šele pričela živeti, vendar pa začasno, dokler se gotove stvari med slovensko sekcijo in Local 45 UAWA ne uredijo in radi zaposlenosti odbora slovenske sekcije, dozdaj ni bilo mogoče sklicati seje.

Zagotovim vas, da kakor hitro bodo pota, po katerih bomo v bodoče hodili, urejena, da se gotovo vidimo in sicer še v večjem številu kot v prešli, ker nas je tudi precej več kot v prešli oziroma ob času, ko je bila slovenska sekcija ustanovljena.

Upam, da boste moje gornje pojasnilo vzeli začasno na znanje in počakali mogoče še par dni, predno se snidemo, kjer se bomo skupno pogovorili, kaj in kako bi bilo najbolje za nas vse Slovence in Jugoslovane, člane unije Local 45 UAWA.

Joseph Pugelj.

P. S. Prosim vas posamezne dopisnike, kateri dopisujete v liste o naših unijskih aktivnostih, v katerisbodi list, da opustite vse predsojke, pa najsi bo da so isti le proti eni osebi, skupini ali gotovim listom, ker taki dopisi se le v škodo vsem, skupnosti in listom samim.

Enako prosim urednike slovenskih listov, da dopise, kateri so v vidno škodo (katerih je bilo par ob času stavke) unijskemu gibanju, pa naj so isti od ene ali druge strani, NE PRIOBČUJE. JC. Saj dajo le povod do mrčnje med članstvom samim in nimajo niti oseba, skupina ali list kot tak nobene koristi.

J. P.

Slovenke, državljanke!

Cleveland (Collinwood), O. — Ponovno se moram pripraviti k pisanju in apelirati na naše zaspale državljanke 32. varde, kajti na vse prizadevanje odbora se jih ne pripravi, da bi se udeleževale klubovih sej.

Torej cenjene članice demokratskega kluba 32. varde, apelirajte na vas, da se gotovo udeležite važne seje, ki se bo vršila 16. februarja v Turkovi dvorani na Waterloo Rd. Sklicane ste bile s karticami za sejo 9. februarja, pa se kljub temu niste odzvale, kot bi se morale. Zaradi vse bila seja predstavljena in se bo vršila 26. t. m. Odbor vas zopet vabim, da se saj zdaj gotovo udeležite, ker seja je jako važnega pomena. Zavedajte se, da vas vaša sveta dolžnost veže, da v polni meri izpolnjujete svoje državljanske pravice. Saj se vendar ne bomo učile zavednosti od žensk drugih narodnosti, ki so vedno aktivne, pa

naj bo to volivno leto ali ne; vedno so čuječe in delovne. Zato so pa tudi upoštevane in deležne marsikateri udobnosti, ki jih Slovenke nismo. Zakaj? Če hočemo pripoznati resnico, smo podobne pravi nevihti. Zaletimo se s strašno silo, če nam kdo nekaj napoje na ušesa. Ko pa prespimo eno samo noč, se pa vse preneha, vsa agilnost, delovanje in vsa korajža je takoj v košu in pozabljena.

Katera izmed državljanek gre malo v javnost, lahko vidi in tudi priznati mora, kako so zastopane poljske, litvinske, italijanske in najbolj pa črnopolte državljanke pri javnih uradih. Potem pa premislite in se vprašajte: kje so Slovenke, pa boste takoj spoznale našo veliko napako in brezbriznost.

Zavedajte se, da če ne bomo kot skupina delale, ne bomo nikdar ničesar dosegle. Če se bomo vedno zanašale na naše voditelje, bomo vedno doma nosile svojo nezadovoljnost od praga do praga in se hudovala na vsakega, ki ga izvolimo na kako odgovorno mesto ali službo.

Torej cenjene državljanke 32. varde, udeležite se seje, ki se bo zaradi vaše odsotnosti 9. februarja, ponovno vršila 26. februarja. Na svidenje! Vabi vas odbor.

Ana Erbežnik, tajnica.

IZ PRIMORJA

Morali so piti mazilno olje ker so pili slovenske božične pesmi v cerkvi

Gorica, jan. 1937. — Na Gorickem je navada, da se pri polnočnici na božič in v božičnih praznikih sploh med latinsko peto sv. mašo pri darovanju okrog oltarja pojejo tudi starodavne slovenske božične pesmi. Te pesmi poje v zboru vse v cerkvi zbrano ljudstvo.

Takšna navada je tudi v Podgori pri Gorici. Nekateri člani fašistične organizacije pa so hoteli to preprečiti. Ko je župnik za to namero zvedel, je zelo pametno odredil, da se med službo božjo slovenske pesmi ne bodo pele, ampak šele po sveti maši. Obvestil je o tem tudi goriško kvesturo, ki je poslala k polnočni službi božji večje število policijskih agentov, da preprečijo vse nered, če bi jih hoteli izzvati omenjeni ljudje. Tako je bila polnočnica opravljena v največjem redu in verniki so po službi božji nemoteno prepevali stare božične pesmi. Nemirneži se petja niso upali motiti, ker so se z bali policijskih agentov.

V nedeljo, dne 27. decembra pa se je zgodilo, da je bil od zgoraj imenovanih nemirnežev organizist Lojze Bratuž obnem pevec Nacetom Lehovcem, Simonitijem, uslužbenecem Katoliške knjigarne v Gorici in še dveh drugih domačih pevcev povabljen, naj se javi na sejo fašija v Podgori. Tam je bil vsak posebej zaslišan in so vsakega prisilili, da je popil iz četritrileškega kozarca neko tekočino, o kateri so pozneje zvedeli, da je mazilno olje. Preiskava, ki so jo uvedle politične oblasti, je dognala, da je bilo to dejanje organizirano od sedem članov fašija. Imena vseh sedmih fantov so oblastem znana.

Od štirih nesrečnikov, ki so morali piti mazilno olje, so trije brez nadaljnega prenesli vse posledice, le Lojze Bratuž je težko obolel. Prepeljan je bil v bolnišnico, kjer se nahaja v deliriju. Zdravniki so ga natančno preiskali ter pravijo, da je nevarno, da se mu zmračí um. Strokovnjak iz bolnišnice za duševne bolezni je predlagal njegov prenos v njegov oddelek, toda predlog ni bil sprejet.

Podgorski župnik je takoj zaprl cerkev in poslal poročilo

Euclid Rifle and Hunting Club

V nedeljo 28. februarja se vrši letna seja Slovenske lovske zveze. Prostore in vse drugo preskrbi naš klub. Predloge in amandamente pa zastopniki posameznih klubov. Seja se vrši pri sobratu Albinu Filipiču, vogal 152. ceste in Hale Ave. To je prvi prostor, kjer Bog svojo ročico ven moli, ko se pripelje čez most NYC železnice, na desno roko. Torej se Barbertončani, Lorainčani in Newburčani ne morejo izgubiti. Seja se prične točno ob desetih dopoldne.

V imenu našega kluba se je treba zahvaliti sobratu Albinu Filipiču, ki je dal finfar v društveno blagajno, ne da bi ga kdo k temu silil. Dar je bil hvaležno zapisan v knjige. To je prvi enak dar, odkar društvo obstoji. Bine je obljubil, da bo še dal, kadar bo pri volji. Predsednik Jim mi je šepnil na uho, da bo enkrat te dni napumpal Filipiča za majhen sodeček piva v dobrobit članstva. Kadar se bo Albin tako zmotil, naj tajnik potom brzojava obvesti vse člane, da bodo prihiteli s pelcami.

Naš sobrat Krist Mandel je obolel. Menda je revmatizem nekaj kriv. Vsi ga zelo pogrešamo ob torkih pri streljanju, ker Krist je bil tako točen vsak torek, ko ura. Želimo mu skoraj.

o dogodku nadškofijskemu ordinarijatu v Gorico, kjer so takoj vložili pritožbo na prefekturo in na državno pravdnistvo ovadbo proti krivcem, ki so motili božjo službo. Pritožbo je vložil tudi župan. Prefektura je takoj odredila preiskavo in je nadškofijskemu ordinarijatu obljubila, da bo krivce strogo kaznovala ne glede na kazni, ki jim bodo prisojene od sodišča na osnovi ovadbe državnega tožilstva. Tajnik fašija v Podgori Stefanelli je nekam izginil in ga politične oblasti tudi iščejo.

Radovedni smo, kakšen bo izid preiskave, kajti to je prvič, da italijanske oblasti ne stopajo proti fašistom radi izpadov proti Slovincem. — Obsojena, ker sta se odtegnila vojaškemu naboru. Gorica, jan. 1937. — Jos. Švagelj star 25 let iz Stanjela na Krasu, je bil obsojen na šest mesecev zapora pogojno, ker se ni javil k naboru. Radi istega je bil obsojen Anton Perčič, star 24 let, na 2 meseca zapora.

— Prepoznan mrtvec. Ob cesti v Oseku v Slovenskih goricah so našli te dni mrtvega nekega starčka. Zdjaj so ugotovili, da gre za 69 letnega delavca Franca Habjančiča iz Podlehnik v ptujskem srezu. Habjančič je najbrže na potu utrujen obležal in nato zmrznil.

Bob Pastor, nova zvezda na boksarskem polju, ki je vztrajal deset rund z Joe Louisom.

šnjega okrevanja. Naš svakoletni zimski piknik se je letos odvijal. Ker je tako slaba zima, fantje ne bodo šli letos v zimski piknik, bodi Bogu potoženo.

Na pustni torek je nastala vrzel v naši blagajni, ki dela skrb našemu pridnemu tajniku. Zdjaj išče sredstva, kako bi to luknjo zamašil, ker Ferdo ne more videti bolehnih blagajne. Naj se ravna po državnih legislativah, ki vedno najdejo pota, da pride denar v kaso. Mogoče bi bil pripraven kak sales tax na marjaš, ali da se primerno obdavči vse one člane, ki niso doma do devetih zvečer.

Naš novi sobrat Kovač je prvič streljal oni torek in takoj pokazal, da bo okej. Gole ga je kar nekam postrani gledal, ker ga je Kovač premagal za eno točko. "Na tega fanta pa aufpassen," je rekel Gole meni.

Zadnja dva torka smo takole streljali:

Hoffart	67	—
Jazbec	61	121
Sober	83	—
Janževič	45	—
Sepič	57	139
Prijatelj	77	—
Mrakar	86	—
Mandel	86	—
Gubanc	76	—
Baraga	76	145
Sershen	86	144
Dolšak	49	—
Kovač	76	173
Klaus	66	141
Dolenc	76	—
Ulle	67	—
Plešec	70	—
Debevec	—	165
Gole	—	172

Če verjamele al' pa ne

Vse nove iznajdbe, bi rekel, gredo največ zatem, kako bi se ustreglo ženskam. Razne hišne potrebščine so zdaj tako izpopolnjene, da ženskam kmalu ne bo treba drugega kot pritisniti na gumb, pa bo kosilo skuhan in posoda pomita. Zdjaj je že vse na elektriko. Električna pometa hišo, opere perilo, pomije posodo, olupi krompir, skuha kosilo itd. itd. Kadar bodo še iznašli stroje, ki bodo umivali otroke in pripeljali "njega" od marjaša domov, pa bodo imele ženske prav vse na tem svetu.

Kaj imamo pa moški? Skoro ničesar! Zdjaj so res iznašli električni stroj, ki te brije, pa se meni ne zdi praktičen, ker se moraš nazadnje vseeno sam namazati z milnico in vleči stroj po kocinah.

Na trgu je tudi stroj za mešanje kart, ki pa ni priporočljiv, ker ne zna vreči sole in plaudra. Ampak ena ideja pa je, ki bi se obnesla, če bi jo kdo izpeljal. Ko namreč sedimo pri brivcu, ali bolje rečeno: ležimo na tistem stolu in izgubljeno gledamo v strop, je ta čas čisto po nepotrebnem proč vržen. Zato sem pa bil zelo vesel, ko je oni dan nekdo sprejel idejo, da bi brivci priredili strope nad brivskimi stoli tako, da bi se ondaj kazalo premikajoče slike. Moški bi imeli pri tem imenitno zabavo in tudi brivcem bi bilo pomagano, ker bi se jim ne bilo treba razgovarjati z kostimarjem in ga spravevati vse mogoče in nemogoče stvari.

Saj nazadnje je vseeno, če se kaže slike spredaj na steni, ali pa na stropu.

In če bi se to obneslo pri brivcih, zakaj bi si kaj takega ne umislili tudi dentisti, vas vprašam? Tukaj bi bilo pa še toliko bolj priporočljivo, ker bi se kostimar motil s slikami in bi pozabil na dentistsve klešče in svedre.

To so problemi, ki bi bili v korist trpečemu človeštvu, ali ne?

KRIŽEM PO JUTROVEM

Po namiznem ispravlilu K. Maza

"Ne eno ne drugo. Pa Nemec videl pred očmi. "Ste gotovi?" je vprašal eden.

"Da!" so odgovorili. "Spravite ga v sobo!" Prijeli so me in odnesli. Lahko bi se bil še branil, povežali so mi roke k telesu in mi zvezali roke pri gležnjih. Upognil bi bil kolena in nekaj zdravih, krepkih sunkov bi se mi bilo še posrečilo. Pa le poslabšal bi si bil poožaj in še huje razdražil svoje sovražnike. Mirno sem se pustil nesti.

Opazil sem, da so me vlekli skozi dve sobi. V tretji so me enostavno vrgli na tla. Nosači so odšli, ostal sem sam.

Poskusil sem vezi. Trdne so bile. Ali sem bil sam v hiši? Poslušal sem.

Ne. V sosedni sobi so bili ljudje. Najbrž straža, sem si mislil. Kako dolgo me bodo pustili samega?

Ugibal sem, kako bi se rešil, pa zmotili so me v razmišljanju.

Vrata so se odprla in dva svetilka sem držal v roki, pa slabo je brlela, komaj tri korake daleč sem videl.

Niti najmanj nisem slutil, da mi preti kaka nevarnost. Zato sem se zelo začudil, ko je hipoma zadonelo povelje:

"On je! Primate ga!" Svetilka je ugasnila, pobili so mi jo na tla. In od vseh strani so me pograbili.

Ali so se zmotili? So morali biti drugače čakali?

Na to niti za hip nisem mislil. Koj sem vedel, da je zaseda meni namenjena in tudi vedel, kdo da mi jo je preskrbel. Moja prva skrb je bila, da se jih ubranim in odresem ter zbežim. Pa kako?

Da bi na pomoč klical? Bi mi prav nič ne bilo koristilo. Vrata so se za menoj zaloputnila, dvorišče pa je bilo od vseh štirih strani obdano s poslopji.

Sam sem se jih moral otresti ter uteči po hodniku in skozi vrata na ulico. Druge rešitve ni bilo.

Široko sem se torej postavil, sunil z rokama od sebe, kolikor mi je dovoljevala gneča okrog mene, pa jih spet nanašala krepko potegnil k sebi. Sunek je res podrl dva na tla. Pa spredaj in zadaj so me držali še drugi in tudi tista dva, ki sta padla, sta se koj spet obesila name.

In potem smo se suvali in borili, tiho in obupno. Drugega ni bilo slišati ko topotanje številnih nog po mehkih tleh in sopihanje. Napenjal sem vse moči, da sem mislil, pljuca mi bodo počila, — zamrl! Preveč jih je bilo. Podrl so me na tla, še na tleh sem se branil, suval in butal krog sebe, pa vse bolj sem se zapletal v vrvi.

Bil sem zvezan in ujet! Zakaj nisem klical na pomoč? Zakaj se nisem oglasil? Da bi si vsaj življenje rešil, če je že svoboda bila izgubljena. Za življenje mi vsaj trenutno ni šlo. Saj bi bili laže opravili, če bi me bili ustrelili ali pa zabodli. Živega so me hoteli imeti. Če bi bil klical, bi se bili zbalj ljudi, ki bi bili morebiti prihiteli na pomoč, pa bi me bili zabodli.

V takih nevarnostih tudi srednje močan človek razvija izredne telesne moči. Kar brez sapa sem bil in mojim napadalcem se ni nič bolj godilo. Nož in pištolo so mi že kar iz početka izdrli iz pasu. Sicer pa bi ne bil mogel rabiti ne enega ne drugega, deset ali štirinajst rok me je držalo.

Lopovi so stali okrog mene, se odhivali in kleli na vse načine, tema je bila tako med ozkim zidovjem, da roke nisem

videl pred očmi. "Ste gotovi?" je vprašal eden.

"Da!" so odgovorili. "Spravite ga v sobo!" Prijeli so me in odnesli. Lahko bi se bil še branil, povežali so mi roke k telesu in mi zvezali roke pri gležnjih. Upognil bi bil kolena in nekaj zdravih, krepkih sunkov bi se mi bilo še posrečilo. Pa le poslabšal bi si bil poožaj in še huje razdražil svoje sovražnike. Mirno sem se pustil nesti.

Opazil sem, da so me vlekli skozi dve sobi. V tretji so me enostavno vrgli na tla. Nosači so odšli, ostal sem sam.

Poskusil sem vezi. Trdne so bile. Ali sem bil sam v hiši? Poslušal sem.

Ne. V sosedni sobi so bili ljudje. Najbrž straža, sem si mislil. Kako dolgo me bodo pustili samega?

Ugibal sem, kako bi se rešil, pa zmotili so me v razmišljanju.

Vrata so se odprla in dva svetilka sem držal v roki, pa slabo je brlela, komaj tri korake daleč sem videl.

Niti najmanj nisem slutil, da mi preti kaka nevarnost. Zato sem se zelo začudil, ko je hipoma zadonelo povelje:

"On je! Primate ga!" Svetilka je ugasnila, pobili so mi jo na tla. In od vseh strani so me pograbili.

Ali so se zmotili? So morali biti drugače čakali?

Na to niti za hip nisem mislil. Koj sem vedel, da je zaseda meni namenjena in tudi vedel, kdo da mi jo je preskrbel. Moja prva skrb je bila, da se jih ubranim in odresem ter zbežim. Pa kako?

Da bi na pomoč klical? Bi mi prav nič ne bilo koristilo. Vrata so se za menoj zaloputnila, dvorišče pa je bilo od vseh štirih strani obdano s poslopji.

Sam sem se jih moral otresti ter uteči po hodniku in skozi vrata na ulico. Druge rešitve ni bilo.

Široko sem se torej postavil, sunil z rokama od sebe, kolikor mi je dovoljevala gneča okrog mene, pa jih spet nanašala krepko potegnil k sebi. Sunek je res podrl dva na tla. Pa spredaj in zadaj so me držali še drugi in tudi tista dva, ki sta padla, sta se koj spet obesila name.

In potem smo se suvali in borili, tiho in obupno. Drugega ni bilo slišati ko topotanje številnih nog po mehkih tleh in sopihanje. Napenjal sem vse moči, da sem mislil, pljuca mi bodo počila, — zamrl! Preveč jih je bilo. Podrl so me na tla, še na tleh sem se branil, suval in butal krog sebe, pa vse bolj sem se zapletal v vrvi.

Bil sem zvezan in ujet! Zakaj nisem klical na pomoč? Zakaj se nisem oglasil? Da bi si vsaj življenje rešil, če je že svoboda bila izgubljena. Za življenje mi vsaj trenutno ni šlo. Saj bi bili laže opravili, če bi me bili ustrelili ali pa zabodli. Živega so me hoteli imeti. Če bi bil klical, bi se bili zbalj ljudi, ki bi bili morebiti prihiteli na pomoč, pa bi me bili zabodli.

V takih nevarnostih tudi srednje močan človek razvija izredne telesne moči. Kar brez sapa sem bil in mojim napadalcem se ni nič bolj godilo. Nož in pištolo so mi že kar iz početka izdrli iz pasu. Sicer pa bi ne bil mogel rabiti ne enega ne drugega, deset ali štirinajst rok me je držalo.

Lopovi so stali okrog mene, se odhivali in kleli na vse načine, tema je bila tako med ozkim zidovjem, da roke nisem

videl pred očmi. "Ste gotovi?" je vprašal eden.

"Da!" so odgovorili. "Spravite ga v sobo!" Prijeli so me in odnesli. Lahko bi se bil še branil, povežali so mi roke k telesu in mi zvezali roke pri gležnjih. Upognil bi bil kolena in nekaj zdravih, krepkih sunkov bi se mi bilo še posrečilo. Pa le poslabšal bi si bil poožaj in še huje razdražil svoje sovražnike. Mirno sem se pustil nesti.

Opazil sem, da so me vlekli skozi dve sobi. V tretji so me enostavno vrgli na tla. Nosači so odšli, ostal sem sam.

Poskusil sem vezi. Trdne so bile. Ali sem bil sam v hiši? Poslušal sem.

Ne. V sosedni sobi so bili ljudje. Najbrž straža, sem si mislil. Kako dolgo me bodo pustili samega?

Ugibal sem, kako bi se rešil, pa zmotili so me v razmišljanju.

Vrata so se odprla in dva svetilka sem držal v roki, pa slabo je brlela, komaj tri korake daleč sem videl.

Niti najmanj nisem slutil, da mi preti kaka nevarnost. Zato sem se zelo začudil, ko je hipoma zadonelo povelje:

"On je! Primate ga!" Svetilka je ugasnila, pobili so mi jo na tla. In od vseh strani so me pograbili.

Ali so se zmotili? So morali biti drugače čakali?

Na to niti za hip nisem mislil. Koj sem vedel, da je zaseda meni namenjena in tudi vedel, kdo da mi jo je preskrbel. Moja prva skrb je bila, da se jih ubranim in odresem ter zbežim. Pa kako?

Da bi na pomoč klical? Bi mi prav nič ne bilo koristilo. Vrata so se za menoj zaloputnila, dvorišče pa je bilo od vseh štirih strani obdano s poslopji.

Sam sem se jih moral otresti ter uteči po hodniku in skozi vrata na ulico. Druge rešitve ni bilo.

1937	FEB.	1937
Su	Mo	Tu
1	2	3
4	5	6
7	8	9
10	11	12
13	14	15
16	17	18
19	20	21
22	23	24
25	26	27
28		

KOLEDAR

DRUŠTVENIH PRIREDITEV

FEBRUAR

27.—International Workers Order, koncert v avditoriju S. N. Doma.

MARC

7.—Louis Belle, koncert v avditoriju S. N. Doma.

14.—Mlajši Baragov zbor, mladinski koncert, v dvorani šole sv. Vida.

21.—Jugoslovanski Pasijonski klub, predstava v avditoriju S. N. Doma.

28.—Prosvetni klub S. N. Doma, šolska prireditev v avditoriju S. N. Doma.

APRIL

3.—23d Ward Democratic Club, ples v avditoriju S. N. Doma.

4.—Podružnica št. 10 SZZ proslavi desetletnico svojega obstanka v obeh dvoranih Slovenskega Doma na Holmes Ave.

4.—Koncert mladinskega zbora škrjančki v Slovenskem društvenem domu v Euclidu.

4.—Društvo sv. Kristine št. 219 praznuje 10-letnico v šolski dvorani sv. Kristine.

10.—Društvo Marije Magdalene, plesna veselica v spodnji dvorani S. N. Doma.

11.—Svetovidski oder: predstava v dvorani šole sv. Vida.

11.—Samostojni pevski zbor Zarja, spomladanski koncert v avditoriju S. N. Doma.

11.—Ilirija Junior in Ilirija High priredijo koncert v Slovenskem domu na Holmes.

17.—Društvo Srca Marije (stara) praznuje 40-letnico svojega obstanka z banketom v spodnji dvorani S. N. Doma.

17.—Jugoslovanski kulturni

vrt, okrožje Euclid, priredi zabavo v dvorani sv. Kristine.

18.—Pevski zbor Cvet priredi pomladanski koncert z igro v Slov. del. dvorani na Prince Ave.

18.—Radniška organizacija, predstava v avditoriju S. N. Doma.

18.—Pevski zbor "Lira" ima igro in ples in domačo zabavo v prostorih nove šole sv. Vida.

24.—International Auto Workers' Local 32, ples v avditoriju S. N. Doma.

25.—Društvo Spartans, proslava 10-letnice v avditoriju S. N. Doma.

25.—Pomladanski koncert pevskega društva Zvon v S. N. Domu na 80. cesti.

MAJ

1.—Častna straža SDZ, ples v avditoriju S. N. Doma.

1.—Klub Slovenskih vdov priredi proslavo 10-letnice v Knausovi dvorani.

8.—Pevski zbor Slavčki, spevoigra "Desetnik in Sirotica," v avditoriju S. N. Doma.

9.—Podružnica št. 41 SZZ, proslava Materinskega dne in sedme obletnice obstanka.

9.—Materinska proslava mladinskega zbora škrjančki v Slovenskem društvenem domu v Euclidu.

9.—Svetovidski oder: materinska proslava, v dvorani šole sv. Vida.

9.—Mihaljevič radio koncert, v avditoriju S. N. Doma.

9.—Pomladanski koncert mladinskega pevskega zbora Črički v S. N. Domu na 80. cesti.

16.—Clevelandska federacija SNPJ, prireditav za delega-

cijo konvencije SNPJ v avditoriju S. N. Doma.

29.—Desetletnica obstanka skupnih društev fare sv. Vida. Praznovanje na prostorih stare cerkve, Norwood in Glass.

JUNIJ

6.—Piknik društva sv. Vida št. 25 KSKJ na Pintarjevi farmi.

6.—Piknik pevskega društva Zvon na cerkvenih prostorih v Maple Gardens.

13.—Piknik društva Na Jutrovem št. 477 SNPJ pri Joseph Zornu.

13.—Društvo Združeni bratje št. 26 SSPZ priredi piknik na Stuškovi farmi.

13.—Društvo sv. Rešnjega Telesa fare sv. Lovrenca priredi piknik v Maple Gardens.

13.—Društvo Collinwoodske Slovenke št. 22 SDZ ima piknik.

20.—Svetovidski oder: očetovska proslava, v dvorani šole sv. Vida.

20.—Društvo Clevelandski Slovenci št. 14 SDZ ima piknik na Stuškovi farmi.

27.—Društvo Prijatelj št. 215 SSPZ priredi piknik na Stuškovi farmi.

JULIJ

11.—Društvo Kristusa Kralja št. 226 KSKJ priredi piknik na Stuškovi farmi.

25.—Baragov dan, ogromna prireditev v Puritas Springs parku.

AVGUST

8.—Piknik združenih društev fare sv. Vida na Pintarjevi farmi.

15.—Društvo Slovenski Napredni Farmer št. 44 SDZ priredi piknik v proslavo 10-letnice obstanka pri Antonu Debevcu v Madisonu, O.

29.—Podružnica št. 32 SZZ praznuje 8. obletnico.

SEPTEMBER

4.—Skupna društva SSPZ, Olimpiada, tri dni, v avditoriju S. N. Doma.

11.—Društvo sv. Janeza

Krstnika št. 37 JSKJ, plesna veselica v avditoriju S. N. Doma.

25.—Društvo Martha Washington št. 38 SDZ, plesna veselica v avditoriju S. N. Doma.

OKTOBER

2.—Društvo sv. Ane št. 4 SDZ, plesna veselica v avditoriju S. N. Doma.

9.—23d Ward Democratic Club, ples v avditoriju S. N. Doma.

17.—Radniška organizacija, koncert v avditoriju S. N. D.

23.—Društvo Clairwood št. 40 SDZ, ples v avditoriju S. N. Doma.

24.—Mladinski pevski zbor Slavčki, koncert v avditoriju S. N. Doma.

30.—Društvo Carniola Hive št. 493 TM, ples v avditoriju S. N. Doma.

31.—Dramatično društvo Ivan Cankar, predstava v avditoriju S. N. Doma.

NOVEMBER

13.—Društvo Slovenec št. 1 SDZ, plesna veselica v avditoriju S. N. Doma.

14.—Jesenski koncert mladinskega pevskega zbora Črički v S. N. Domu na 80. cesti.

14.—Samostojni pevski zbor Zarja, opera v avditoriju S. N. Doma.

20.—Društvo Svobodomiselnice Slovenke št. 2 SDZ, plesna veselica v avditoriju S. N. D.

21.—Pevsko društvo Lira, koncert v avditoriju S. N. D.

27.—Variety Club, ples v avditoriju S. N. Doma.

1938

JANUAR

1.—Proslava 25 letnice obstoja društva Glas Clevelandskih Delavcev št. 9 SDZ v avditoriju S. N. Doma.

30.—Društvo Kristusa Kralja št. 226 KSKJ obhaja 10-letnico obstanka v S. N. Domu.

DNEVNE VESTI

Kongres se boji radi preobilice denarja

Washington, 23. februarja. — Finančni odsek senata je odredil posebno preiskavo, ki naj dožene, če je v resnici potrebno, da se nabere v skladu za starostno podporo rezerva, o kateri računajo, da bo dosegla v letu 1980 nezaslišano visoko svoto \$47,000,000,000. Finančni odsek naj dožene, če je v resnici taka svota potrebna. Vladni uradniki sami priznavajo, da je starostna podpora problem, o katerem je danes nemogoče računati. Pričakuje se, da bo končno kongres prisiljen ali znižati davke za starostno pokojnino ali pa zvišati pokojnino, ker bo na vsak način preveč denarja v blagajni. Nekateri so tudi mnenja, da se začne s plačevanjem starostne pokojnine že, ko oseba doseže 60. leto.

Prihod nemškega ministra povzročil poboje

Dunaj, 23. februarja. Ko je došel včeraj nemški minister za zunanje zadeve Konstantin von Neurath na Dunaj, so nastale demonstracije, tekom katerih je bila ena oseba ubita, 28 ranjenih in nad 200 aretiranih. Šele ko je vlada zasedla ulice z vojaštvom, so nemiri ponehali. Poboji so nastali med onimi Avstrijci, ki zahtevajo, da se Avstrija združi z Nemčijo, in med onimi, ki želijo, da ostane Avstrija neodvisna.

Rekord jugoslovanskega kmeta v razporokah

Belgrad, 22. februarja. Jurij Vetrar, star 97 let, se je pravkar zopet poročil z Marijo Zoro, ki je stara šele 37 let. V poročnem uradu je povedal, da zakonski stan obdrži moža mladega. Jurij je bil poročen 18-krat. Tri žene so mu umrle, a od petnajstih žena se je dal razporočiti. Jurij ima 38 živih otrok in nekaj čez sto vnukov in vpravnikov.

Italija bo bojkotirala angleško kronanje

Rim, 23. februarja. V odgovornih krogih se poudarja, da bo Italija uradno bojkotirala vse slavnosti ob priliki kronanja angleškega kralja Jurija V., ako bo angleška vlada dovolila kakemu zastopniku Abesinije, da je navzoč pri kronanju. Lord Cranborne, ki načeluje odboru za kronanje, je včeraj izjavil, da je bilo povabilo dostavljeno zastopniku abesinskega kralja, kar je Italijane silno razkačilo, ker s tem korakom je angleška vlada pokazala, da še vedno ne prizna laške osvojitve Abesinije. Laški kralj je uradno nameraval poslati svojega sina, prestolonaslednika kot uradnega zastopnika k svečanostim.

Buchanan, najbolj vplivni kongresman, je umrl

Washington, 23. febr. Umrl je James Buchanan, star 70 let, demokratiški kongresman iz Texasa, načelnik kongresnega oddelka za dovolitve denarja, kateri urad je najbolj pomemben v kongresu. Kot načelnik tega oddelka je bil Buchanan glavni pomočnik predsednika, za katerega je moral najti potrebni denar za javna dela in relief. Skozi roke Buchanana je šlo v zadnjih par letih najmanj deset milijard dolarjev za javna dela. Njegov naslednik bo najstarejši član poslanske zbornice kongresa, kongresman Taylor iz Colorade, ki je že 80 let star.

Ruski trgovinski posredovalec v Angliji

London, 23. februarja. — Sem je došel Nikolaj Bogomolov, ruski trgovinski komisar, katerega naloga je skrbeti za boljše trgovske zveze med Rusijo in Anglijo. Rusija je dobra odjemalka angleškega blaga. Lani so Rusi kupili v Angliji za 85 milijonov dolarjev vrednosti blaga, in Rusija želi, da Anglija v bodoče več kupuje v Rusiji.

Zdravje papeža se je precej izboljšalo

Rim, 22. februarja. Poročila iz Vatikana pripovedujejo, da se je zdravje papeža Pija precej izboljšalo. Papež dobro počiva in tekom dneva vrši vsa svoja uradna dela. Osební zdravnik papeža je lahko čdpotoval na kratek odidih.

PODPIRAJTE SLOVENSKE TRGOVCE!

MALI OGLASI

Dekle ali vdova

stara nad 25 let, dobi delo za hišna opravila pri dobri družini. Za naslov vprašajte v uradu tega lista. (x)

Naprodaj je farma

ali se pa tudi zamenja za hišo v bližini Euclid Beach. Krasna farma, 39 akrov, v lepi slovenski okolici v bližini Geneva, lepa hiša, 6 sob, furnez, ob dobri cesti. Za podrobnosti poizvedite na 15820 Huntmere Ave. (48)

Delo dobi

deklet za splošna hišna dela. Pri slovenski družini, kjer tudi lahko stanuje. Telefon FAirmount 2448. (46)

Čas za nakup hiše

Naprodaj je hiša, ki ima 10 sob, na Parkgrove Ave. Cena \$6,900. Nadalje hiša za eno družino, 6 sob, blizu Greenwood Ave. Cena \$2800.00. Hiša za dve družini, 10 sob, blizu Memorial šole, cena \$4200.00. Hiša 12 sob, blizu St. Clair Ave., in 141. ceste, cena \$6700. Malo odplačilo, državno posojilo HOLC. — Damo vam tudi navodila kako financirati vaš dom. Daniel Stakich, 15813 Waterloo Rd. (Febr. 24. 26. 27.)

Dekle dobi delo

za hišna opravila. Hodi lahko spat domov. Oglasite se na 787 E. 185th St. (x)

Dvanajst ameriških vojaških zrakoplovov je poletelo iz San Diego, Cal. do Honolulu, razdalja 2,552 milj. Na teh letalih je bilo 80 mož posadke. Enega teh zrakoplovov vidite na sliki. V vodilnem letalu je bilo pet častnikov, ki

Ugrabljeni milijoni

Roman ameriškega Jugoslavena

"Doslje me še niso!" je izjavil starši. "In vendar sem pomagal že blizu dvajsetim, ki so bili prav tako nedolžni kakor ti."

"A kako dospeš v mrtvašnico?" je vprašal Jack.

"Pusti to! Tudi iz jetnišnice vede več vrat in duric na prosto. Samo poznati jih ne smemo. Pristav... no dovolj!"

"Kipjatog! Kipjatog!" se je zaslislalo zunaj na hodniku. Hitro sta si priredila še poslednjič čaja, nato je starši izginili ter vesel odnesel podarjeno Jackovo perilo.

Kmalu nato pa se je vrnil s paznikom. Trije jetniki so že stali na temnem hodniku v kožuhih. Vsi štirje jetniki so stopili v sosedno celico. Na tleh je stala bela, nepopleskana, surovo stesana krsta. V njej je ležal mrtvec. Pozvenili so pokrov, in starši je zabil šest žebcljev ter odšel.

Nato so dvignili krsto ter jo nesli na dvorišče. Jetniški pop in višji paznik sta urno opravila svojo službo. Jetniki so krsto naložili na zaprt črn voz. Velika uvozna vrata so bila že na stečaj odprta.

Počasi se je peljala rakev mimo straže. Voz je okrenil na cesto in oddelek z nabitimi puškami stopal za njim. Jetniki z Jackom so bili edini spremljevalci mrtveca.

Gosta megla je že ležala po samotnih ulicah in globoko se je udarala noga v mehko snežno blato. Sprevod se je pomikal po tihih pustih cestah. Neme so ležale temne hiše. Redko so srečali človeka, kak pes je zalajal nanje, kak siromašen voz je priropotal mimo in izginil v dalji. Dolgo so stopali molče, prekoračili nekaj mostov in mostičev, dospeli na odprto polje in obstali pred pokopališčem zločincev, jetnikov in neznanih samomorilcev.

Jetniki so dvignili krsto z voza in jo nesli k izkopanemu grobu.

"Le urno! Mraz je!" je velel četovodja in cepetal. Jetniki so hiteli; spustili so krsto v grob in jo zasuli. Zasipali so tako naglo, da jim je postalo vroče. Toda ledena burja je brila preko pokopališča, da je bilo straži še vedno prepočas.

"Dajte! Dajte, lenuhi!" je bevsal četovodja in se s prekrižanimi rokami tolkel po ramah, da bi se segrel v dlani. In vojaki so ga posnemali ter se bili kakor on, nehoti se odmikajoč od groba k izhodu pokopališča. Voz se je bil že vrnil. Končno je bil grob zvrhan, in Jack, najmlajši med jetniki, je pobral vse štiri lopate, ki jih je bil prinesel iz mrtvašnice ter jih je nesel zopet nazaj. Toda ko je stopil v mrtvašnico, se je zdrznil. Za vrati je stal starši.

"Počakaj, da dobro odidem; potem skoči skozi okno! Izgini čimprej odtod, da te ne primejo znova. Bog s teboj, brat!"

In starši je že izginil skozi vrata in jih zaklenil. Jack je še slislal, kako teče za tovariši.

Zunaj je bila že malone tema. Vojaki, ki so prezebali, se niso brigali zanj, ki se je pridružil cestnim trem jetnikom. Z vso naglico so se vračali v jetnišnico.

Jack pa je urno odložil kaznjeniško obleko, si nateknil čepico, oblekel rokavice in odprl okno. Čakal je in poslušal. Od razburjenosti mu je razbijalo srce. Nič se ni vrnil ponj. Zvil je torej odloženo obleko v klobčič, jo vrgel skozi okno in skočil za njo. Priletel je nanjo, jo pobral ter stekel s pokopališča. Nikjer žive duše. Le burja je suvala.

Nekaj časa je stopal med malimi hišicami in oprezoval, kje bi odložil svoj zavoj. Na desni je videl kočico, ki je imela odprta vrata. Stopil je tja, poslušnil in ker ni slislal nikogar, je pahnul kaznjeniško obleko skozi vrata. Potem je stekel v stransko ulico.

"Blage ruske duše!" si je mislil. "Koliko nezasišane barbarske je v ruski birokraciji in koliko neverjetne, nadčloveške plemenitosti v ruskem ljudstvu! Krist in Antikrist se borita večno za to slovansko dušo..."

A kam zdaj? Najpametneje je, da grem na kolodvor. Ondi zvem, kdaj odide prvi vlak v Moskvo.

Imel je srečo. Prvo žensko je vprašal, kod naj gre, da dospe na kolodvor. V desetih minutah je bil ondi. Samo toliko, da je v naglici malenkost povečerjal, in že je sedel v vlaku. Zadovoljno se je iztegnil in takoj zaspal, saj je bil počeno truden.

XXVII.

Matuska Moskva

Brzovlak Nikolajevske železnice je eden najhitrejših v Rusiji. V eni uri predirja 60 vrst. Vagoni so razsvetljeni in v njih je navežaja udobnost.

V Mali Višeri je odšel Jack v elegantno kolodvorsko restavracijo, se po dolgih mesecih prvič mirno in dobro nadel, pušil in popil steklenico izbornega krimskega vina. Potem se je vrnil v vlak in spal do jutra.

Nato je zrl skozi okno. Na zapadni strani se dvigalo Valdajsko višine, komaj tristo metrov visoki hribci... tu pa tam ubožna in otožna ruska vas... lesene vse brez izjeme, da je razumljivo, čemu imenujejo Rusi svoje vasi "derevnje" — lesnjake.

A do Moskve niti ene zanimive postaje. Jack je torej utegnil razmišljati, kaj naj stori dalje. Tretji mesec poteka, odkar je dal ženi Polly poslednji znak, da živi. Njej mora sporočiti najprej, kje je; gotovo jo že hudo skrbi. Ubožica si ne more razlagati njegovega dolgotrajnega molka. Ker pa ima v stricu prav do brega družabnika in tolažnika, ji je dolgočasno življenje v Strenovem gotovo vsaj za silo minevalo. Obupavati ji ni bilo treba. Sporočiti ji torej, da odpotuje iz Moskve naravnost proti jugu, preko Kijeva v Odso ter preko Črnega morja v Carigrad. Tam se lahko zopet snideta, in od onod se pač lahko vrtna zopet domov v Chicago. Bakrovi papirji se dotlej menda vendar že dvignejo.

Od Petrograda do Moskve vozi kurjerski točno 12 ur. Ob pol dveh zjutraj je bil v Moskvi. Takoj je sedel v izvoška in se dal odpeljati v veliki hotel "Kontinental" na Gledališkem trgu. Ko se je odpelil, si je zjutraj najprej ogledal prvo moskovsko slavo: Kremelj. Samo par minut hoda je imel do tja. Visok, v obliki trikotja opasuje to jedro Moskve; v trikotju je zase celo mesto s cerkvami, samostani, arzenalom, vojašnicami in palačami. Petero vrat, utrjenih z visokimi močnimi stolpi, vodi v Kremelj.

Jack se je povzpela na zvonik Ivana Velikega ter užival čudovit razgled. V solncu so se lesketale pozlačene in pestre kupole nešteti cerkva, med njimi so kipele kvišku mogočne palače, so se vile ulice in se širili bulvarji. Skoraj tik pod kremeljskim zidom teče reka Moskva, čez katero se razpenjajo mostovi.

In Jack je vzklikal: "Ruski Rim! Kolika razlika med Petrogradom in to Moskvo! Tam kopija velikih evropskih vele mest, tu ruski narodni original!"

Težko se je ločil, a treba je bilo iti brzojaviti Polly. Sklenil je, da ji brzojavi le kratko, a piše tem obširneje. Zato je poiskal brzojavni urad, napisal naslov stričev v Strenovem, nekaj števil, ki so povedale, da je živ in zdrav v Moskvi ter se je podpisal "Iv. Hljestakov." "Nato si je nakupil perila ter se vrnil v hotel, da se ondi temeljito skoplje ter preobleče.

Nato je šel obedovat. Takoj po obedu pa se je vrnil v hotelsko sobo ter je napisal za ženko dolgo, zanimivo pismo.

Bil je že mrak, ko je prenehal. Odšel je v restavracijo, malenkost zaužil in nato odšel v "Malo carsko gledališče." Zelo zadovoljen je odšel po predstavi spat.

Naslednjega dne je hodil po Moskvi, si ogledoval vse zanimivosti. Najkrasnejša se mu je zdela cerkev sv. Spasitelja, ki stoji ob levem bregu Moskve na vzvišenini ter ima petero pozlačenih kupol. Njene notranjščine, ki je vsa marmor, bron, srebro in zlato, se ni mogel nagledati. In stene so ji poslikali prvi ruski umetniki.

Toda vabilo ga je tja pred vsem prekrasno petje. Takega še ni slislal v nobeni cerkvi. Okoli 80 pevcev, mož in dečkov, je stalo tik zlatega ikonostasa in pelo kakor pojo menda le še angeli.

In ko je po preteku tedna na

svojo brzojavko v Chicago dobil zopet brzojavno nakazilo na banko, je imel zopet denarja dovolj. Mirno in dobro je živel, se posvečal ves študiji Moskve, vmes pa je nadaljeval svoje popisovanje doživljajev. Bil je že drugi teden v Moskvi.

V Rumjancevskem muzeju je bil posebno ljubo presenečen. Tu so bile noše vseh slovanskih narodov, tudi srbske, hrvatske in — evo! — celo slovenska: cela skupina slovanskih svatov iz Koroške v naravni velikosti.

Rad je zahajal v Trgovski dom, bazar, kjer dobi človek vse, česar potrebuje v življenju, ter se je izprehajal po ulici Tverski, ki je gotovo pol ure dolga. Tu so največje trgovine; celo pristen Kitajec ima svojo prodajalno za čaj in svilino. V Tversko ulico pa je hodil tudi zaradi edine velike moderne moskovske kavarne Filipova. In stikal je med borznimi izveštji dan na dan, toda bakrovi papirji se še niso dvig-

nili...

Rad je zahajal tudi v pristne ruske krčme, ki jih zvejo traktirje, kjer kličejo belo oblečenega natakara: "Človek" in kjer se ob neprestanem sviranju orkestririjonov tako slastno uživajo razni pirožki.

Korak za korakom je opazoval na Moskvi njeno ogromno zgodovinsko starost od 12. veka doslej: kaj vse je že doživela!

Nekega dopoldneva je stopal po elegantni ulici "Kuznetskiy most," kjer ni ne kovača ne mostu, ko se je hipoma prestrašil. Zaslislal je ženski glas, ki je klical:

"Jack! Jack!"

Skoraj tik njega se je ustavil izvošček, z voza je skočila dama v kožuhi in z mufom na roki, a z gracioznimi co-

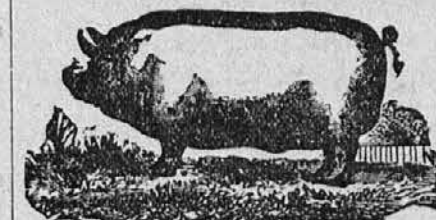
patki preko čevljev ter je hitela proti njemu. Bila je Polly.

(Dalje prihodnjič)

Preostalo je še nekaj izvodov poezij
IZ ŽIVLJENJA ZA ŽIVLJENJE
zložil in izdal

IVAN ZUPAN
urednik "Glasila K. S. K. J."
6117 ST. CLAIR AVE.
CLEVELAND, OHIO
Cena \$1.00 s poštnino vred.
• Naročite jih sedaj, dokler zaloga ne poide!

LOUIS OBLAK
TRGOVINA S POHISTVOM
Pohistvo in vse potrebščine za dom.
6303 GLASS AVE.
HENDERSON 2978

REJENI PREŠIČI NARAVNOST IZ DEŽELE

Vseh velikosti, živi ali osnaženi, pregledani od vnde. Meso v kosih, šunkah, piščetah, loins, izvrsten špeh. Koljeno vsak ponedeljek in četrtek, dopoljeno na dom vsak terek in petek. Dobite tudi izvrstno govejo meso in teletino po cenah na debelo.

H. F. HEINZ
Vine St., Willoughby, Ohio
Tel. Wickliffe 110-J-2

LYON DAIRY

SLOVENSKA MLEKARNA

Jos. Glavan, lastnik

1166 EAST 60th STREET

HENDERSON 5832

Se toplo priporoča gospodinjstvom za vse mlekarne izdelke

DR. A. L. GARBAS

SLOVENSKI ZOBOZDRAVNIK

ki ima svoj urad v Slovenskem narodnem domu na St. Clair Avenue, naznanja, da je inštaliral

najmodernejši X-Ray aparat

kar jih je na trgu.

UČITE SE ANGLEŠČINE

iz Dr. Kernovega

ANGLEŠKO-SLOVENSKEGA BERILA

"ENGLISH-SLOVENE READER"

kateremu je znižana cena in stane samo: **\$2.00**

Naročila sprejema

KNJIGARNA JOSEPH GRDINA

6121 St. Clair Ave. — Cleveland, O.

Imenik raznih društev

SAMOSTOJNO PODPORNO DRUŠTVO DOSLUŽENCEV

Predsednik Jos. Lozar, podpredsednik Louis Zakrajšek, tajnik John Kikol, 19012 Mohawk Ave., Tel. KENmore 0046-W; blagajnik Jos. Marković, zapisnikar Frank Kuhar. Nadzorniki: Frank Kuhar, Martin Kostanjšek, Jakob Branislj; zastavonoša Martin Kostanjšek. Zdravniki: dr. Kern, dr. Perme, dr. Oman. Zastopnik kluba društev SND Frank Virant, zastopnik društev fare sv. Vida Mike Klemenčič.

Društvo Doslužencev je na dobri finančni podlagi, plačuje \$7.00 tedenske bolniške podpore in priredi časten pogreb za umrlim bratom. Rojaki od 16. do 45. leta se vabijo k pristopu. Društvo zboruje vsako 4. nedeljo v mesecu v sobi št. 1, staro poslopje S. N. Doma.

DRUŠTVO CARNOLI HIVE, ST. 493, T. M.

Commander Jennie Dolenc, past commander Mary Bolta, lieutenant commander Frances Kebe, record keeper Frances Zugel, 6308 Carl Ave.; bolniška tajnica in zapisničarka Julia Brezovar, 1173 E. 60th St.; chaplain Magdalene Kremzar, Mistress of Arms Paulina Žigman, sergeant Mary Mahne, sentinel Mary Schmidt. Zastopnice za Klub društev SND: Julia Brezovar in Frances Kebe, zastopnice za združena društva fare sv. Vida: Julia Brezovar in Frances Kebe. Nadzornice: Ana Boidan, Mary Tisovec in Mary Gačnik. Seje se vršijo vsako prvo sredo v mesecu v S. N. Domu, soba št. 1. Društvena zdravilnica: dr. F. J. Kern in dr. M. F. Oman.

SLOVENSKO SAMOSTOJNO PODPORNO DRUŠTVO LOZKA DOLINA

Predsednik Frank Baraga, 1102 E. 64th St.; podpredsednik Frank Neic, tajnik John Žnidaršič, 6817 Schaeffer Ave.; blagajnik in zapisnikar Frank Truden. Računski nadzorniki: John Sterle, Louis Koren, John Makar. Za sprejem novih članov so določeni vsi slovenski zdravniki. Društvo zboruje vsako 4. soboto v mesecu v S. N. Domu, št. 4, staro poslopje. Plačuje \$200.00 posmrtnine in \$7.00 tedenske bolniške podpore. Asesment znaša

\$1.00 na mesec. Sprejema se nove članke od 16. do 45. leta s prosto pristopnino in bolniško preiskavo.

SKUPNA DRUŠTVA FARE SV. VIDA

Predsednik John Melle, 6806 Bonna Ave.; podpredsednica Miss Mary Levec, finančni tajnik Rudolph Ottoničar Jr., 1110 E. 66th St.; zapisnikar Lawrence Bandi, blagajnik Frank Bogović. Nadzorniki: Anthony J. Fortuna, Frank Škerl in Mary Salamon. Seje se vršijo vsako četrto sredo v mesecu v dvorani stare šole sv. Vida.

Društva, ki želijo sodelovati, naj izvolijo 2 ali 3 ali več zastopnikov in jih pošljejo na sejo, kjer bodo z veseljem sprejeti. Vse zastopnike in zastopnice se pa vljudo prosijo, da se redno udeležujejo sej in sporočajo o njih delovanju na društvenih sejah.

Društvo SV. VIDA, ST. 25 KSKJ.

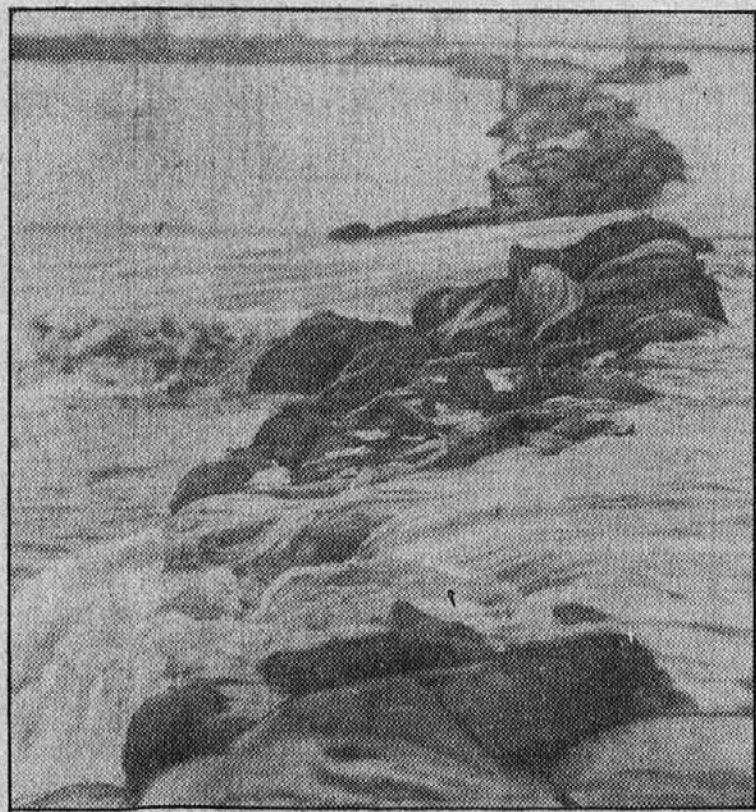
Predsednik Frank Habich, 6310 Carl Ave.; podpredsednik Anton Strniša, tajnik A. J. Fortuna, 1093 E. 64th St.; blagajnik Anton Korošec. Zdravniki: dr. J. M. Seliškar Sr., dr. M. F. Oman, dr. L. J. Perme, dr. A. J. Perko, dr. A. Škur in dr. J. F. Seliškar Jr. Društvo zboruje vsako prvo nedeljo v mesecu v spodnjih prostorih stare šole sv. Vida ob 1:30 popoldne. Mesecni asesment se začne pobirati opoldne, na domu tajnika pa vsakega 10. in 25. v mesecu. V društvo se sprejemajo novi člani in članice od 16. do 55. leta in se jim nudi pet vrst zavarovalnine od \$250.00 do \$2000.00. Bolniška podpora znaša \$7.00 ali \$14.00 na teden. V društvo se sprejemajo tudi otroci od rojstva do 16. leta. V slučaju bolezni se naj bolnik javi pri tajniku, da dobi zdravniški list in kar to in ravna naj se po pravilih Jednote.

KLUB SLOVENSkih VDOV

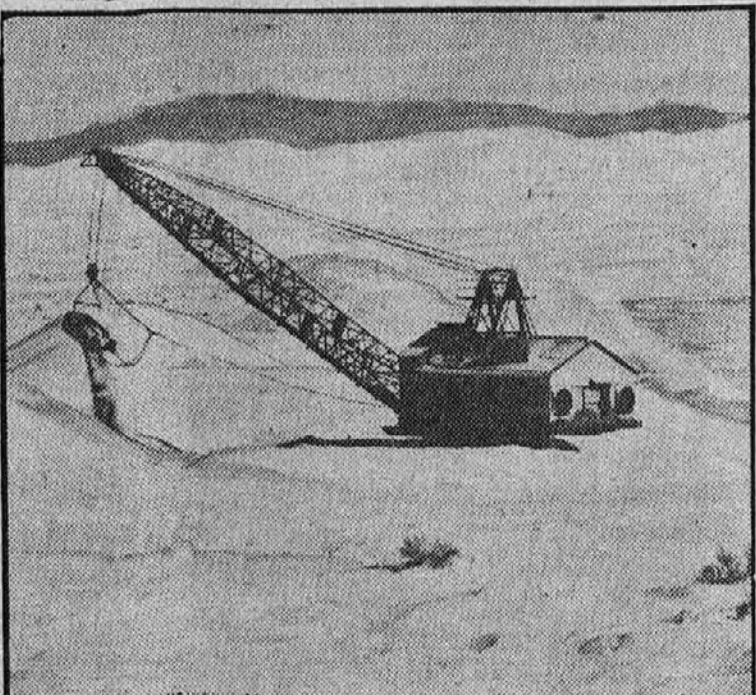
Predsednica Julija Bokar, 6615 Edna Ave.; podpredsednica Mary Grdina, tajnica Julia Brezovar, 1173 E. 60th St.; blagajničarka Rose Urbančič, 1174 Norwood Rd.; nadzornice: Helena Malby, Jennie Kužnik in Mary Bambič. Klub ima redne mesečne seje vsak prvi torek v mesecu pri sestri Modic, 6201 St. Clair Ave.

Farmerji v Madison, Ark. so bežali pred povodnjno na višje kraje in seboj odgnali svojo domačo živino. Enega takih prizorov vidite na sliki.

Reka Mississippi je pri Bessie, Tenn. predrla nasipe in poplavlila preko njih 20,000 akrov zemlje. Škoda je nad \$500,000,000.

Vlada Zed. držav dela prekop v južni Kaliforniji in sicer naravnost preko puščavskega peska. Po tem prekopu bo tekla voda iz reke Colorado, 80 milj teka bo skozi puščavo. Ta voda bo namakala Imperial dolino. Parne lopate kopljejo v pesku do 100 čevljev globoko.

PREČITAJTE in TAKOJ SPOROČITE

svoje ime, naslov, poklic in tel. šte.

DA TUDI VAŠE IME UVRSTI KLASIFICIRANI

IMAJTE SE POVERJENI za nabiranje podatkov v vsaki koloniji. Dostojen zaslugek ob malem trudu za zanesljivo, inteligentno in poznano orodje. PIŠITE!

NARODNI ADRESAR
AMERIŠKIH HRVATOV-SLOVENCEV-RBOV
156 Fifth Ave. IYAN MLADINEC Urednik New York, N.Y.

SPITE TRDNO, VZIVAJTE VASO HRANO

TRINER'S ELIXIR OF BITTER WINE

Mnogokrat odpravi neprebavnost in zaprtnico

NAROČITE SI PROSTI VZOREC Triner's Bitter Wine Co. 544 S. Wells St., Chicago, Ill. Pošljite mi brezplačni vzorec. Ime Naslov

